

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

บทประพันธ์เพลง "ทุ่งสังหาร" บทนี้ เป็นบทประพันธ์เพลงในแบบดนตรีพรรณนาที่กล่าวถึง "ทุ่งสังหาร" ซึ่งเป็นสถานที่แห่งประวัติศาสตร์ ที่มีที่ตั้งอยู่ ณ กรุงพนมเปญ เมืองหลวงของประเทศกัมพูชา ที่ซึ่งเป็นตำนานของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ นับว่าเป็นเหตุการณ์สำคัญของประวัติศาสตร์ของโลก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1975 ได้สร้างความเสียหายแก่วัตถุ และชีวิตมนุษย์ ประชาชนชาวกัมพูชากว่า 3 ล้านคนต้องสังเวยชีวิตในเหตุการณ์ครั้งนี้ นับเป็นการกระทำที่โหดเหี้ยมต่อมนุษยชาติ ด้วยน้ำมือของคนกลุ่มเดียวซึ่งต้องการล้มอำนาจรัฐบาลเดิมโดยไม่คำนึงถึงชีวิตมนุษย์ที่ไม่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะการฆ่าแบบล้างเผ่าพันธุ์ ทำให้เกิดตำนานของ "ทุ่งสังหาร"

การประพันธ์เพลงบทนี้ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อต้องการที่จะบรรยายให้ผู้ฟังได้จินตนาการถึงบรรยากาศของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีหลากหลายอารมณ์และความรู้สึก ทั้งความสนุกสนาน ความตลกขบขัน ความรุนแรง ความเสียใจ ความรันทดใจ รวมทั้งบรรยากาศการสู้รบ

สำหรับการประพันธ์เพลงบทนี้ผู้ประพันธ์ได้ใช้วงออร์เคสตราแบบตะวันตกมาใช้เป็นสื่อบรรยายถึงความรู้สึกต่าง ๆ รวมทั้งระลึกถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละเหตุการณ์ ผู้ประพันธ์มีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้ผู้ฟังได้จินตนาการถึงภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีต อีกทั้งยังจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อแวดวงการประพันธ์เพลง และกระตุ้นจิตสำนึกของผู้คนให้ดำรงชีพด้วยความสงบสุข

วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดวัตถุประสงค์การประพันธ์เพลง ดังนี้

1. เพื่อสร้างบทประพันธ์เพลงบทใหม่ที่เป็นแบบดนตรีพรรณนา
2. เพื่อเป็นสื่อให้จินตนาการถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรุงพนมเปญพร้อมทั้งบรรยากาศและเรื่องราวในประวัติศาสตร์ของทุ่งสังหาร

ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตของการประพันธ์เพลง ดังนี้

1. เป็นบทประพันธ์เพลงในแบบดนตรีพรรณนา
2. เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับวงออร์เคสตราขนาดใหญ่

วิธีการประพันธ์เพลง

ในการประพันธ์เพลงบทนี้ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขั้นตอนการประพันธ์ดังต่อไปนี้

1. กำหนดสิ่งคือลักษณะของบทประพันธ์ ประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่จำนวน 3 ท่อน โดยที่แต่ละท่อนสามารถแบ่งออกเป็นตอน ๆ ได้ เช่น มีทำนองหลักและการแปรทำนอง มีตอน A ตอน B หรือส่วนเชื่อม เป็นต้น
2. สร้างทำนองหลัก (Theme) และโมทีฟ (Motive) ผู้ประพันธ์จะพิจารณาถึงความเหมาะสมของแต่ละท่อน
3. สร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของบทประพันธ์ โดยการพัฒนาจากทำนองหลักและโมทีฟ ให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อส่งเสริมให้บทประพันธ์ได้บรรยายเรื่องราวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. จัดแนวของเครื่องดนตรีแต่ละแนว โดยพิจารณาถึงแนวทำนอง แนวประกอบ เสียงประสาน และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่จะใช้ในแต่ละช่วงของทำนอง
5. ปรับแต่งบทประพันธ์ โดยพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. จัดพิมพ์และนำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ประพันธ์คาดว่าผลของบทประพันธ์บทนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงใหม่เพื่อศิลปะทางดนตรี
2. เป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงบทต่อไป
3. เผยแพร่บทประพันธ์เพลงในรูปแบบวิชาการ